

Priča za djecu.....i za neke starije

(Iz školske knjige za vrijeme NDH)

SEDAM PRUTOVA

Imao otac sedam sinova, sedam svađalica. Čas po čas pa se prepiru, svađaju se, glože se. Kad nemaju važna uzroka, a oni oko kakve sitnice, tek samo da ne bude onako, kako je lijepo i Bogu milo. Gložeći se tako zanemariše sav kućevni posao, i sve im pođe natraške.

Bilo je sebičnih i opakih susjeda, koji se radovahu tome trvenju njihovu i nazadak njihov okretahu na svoju korist. Ta lako je grabiti ondje, gdje nema tko čuvati, jer se čuvari među sobom svađaju.

Otac njihov zabrine se videći, da će biti zlo i naopako. Jedamput prikupi oko sebe sve sinove pa im pokaza sedam prutova čvrsto vezanih u jedan snop i reče:

»Koji od vas ovaj snop prelomi, dat ću mu deset dukata«.

Svih sedam sinova pokušашe prelomiti snop, i najposlije svaki reče:

»Ne mogu pa ne mogu.«

A otac će im onda:

»Čudim se, što ne možete, jer je to sasvim lako.«

On odriješi uzicu, kojom je bio vezan snop, prutovi se razmakoše, a on jedan po jedan prelomi bez po muke.

Sinovi se kao malo nasmiješiše te rekoše:

»E, dabogme! tako se može. Tako bi moglo i nejakom dijete.«

Ove je riječi otac i htio čuti iz njihovih usta, pa onda završi:

»Eto vam, djeco, slike i prilike vaše! I vi ste kao ovih sedam prutova. Hoćete li, da vas jači ne slomi, — opašite se čvrsto uzicom sloge! Jedan uz drugog, pa da vas vidi Bog! Ne ćete li tako, onda nijeste jaki snop, onda ćete biti samo sedam prutova, koje, kao što sami rekoste, može slomiti i nejakom dijete.«

Narodna priča

*

Sloga od Boga, nesloga od zlcga. Nesložna braća, propala kuća. Gdje je svadnje, nije radnje.

POČELA JE ZIMSKA OLIMPIJADA U NAGANU, JAPAN. ŽELIMO PUNO SREĆE HRVATSKOM OLIMPIJSKOM TIMU!

ALL THE BEST TO THE CANADIAN OLYMPIC TEAM AT NAGANO, JAPAN!

LIJEPA NAŠA 1990

HRVATSKI - CROATIAN CIRKULAR

GLASILO HRVATSKE ZAJEDNICE
TORONTA I OKOLICE

Osnivač - Zvonimir Mekinda - god. 1993

Broj 5.

10. veljače 1998

Cijena \$1.00

U OVOM BROJU :

■ UREDNICA PIŠE	1
■ Vijesti iz Toronta	2-3
■ VUKOVAR	4-5, 8
■ Političke vijesti	6
■ Vijesti na Engleskom	7
■ Zaklada Dora	9
■ Kultura	10
■ Sjećanje	11
■ Knjige	12
■ Govor Jasne Šego	13
■ Govorimo Hrvatski	14
■ Motrišta	15
■ Zdravlje	16
■ Pisma Urednistvu	17
■ Šport	18
■ Razno	19
■ Dječja strana	20

UREDNIKA PIŠE

Danas je 10. veljače 1998. Prošla je godina dana od kada nas je, zaista naglo, napustio utemeljitelj "Cirkulara" Ing. Zvonko Mekinda. Pred par dana, kad sam spomenula jednom od dopisnika da je već godina dana, oboje smo zastali, zašutjeli i bili svaki u svom kutku sjećanja..

Od kad sam postala urednicom "Cirkulara" moje poštovanje za pok. Ing. Mekindu je zaista naraslo. Ne znam dali znate koliko posla ima za pripremu jednog primjerka Cirkulara. Posao počinje s idejom: razmišlja se o glavnoj, ili "udarnoj" temi, pa se onda traže ili pišu članci, zatim se izabrani materijal skuplja, pregledava i ono što nije interesantno odbacuje. Materijal se priprema za tisak, pomno se sve pregledava da nema grešaka, i tek tada se "slaže" primjerak za tisak. Samo slaganje za tisak traži dosta vremena, jer to je "sitno" rad: treba složiti sve članke da idu po nekom redu, da je cijeli broj interesantan, popuniti rupe da je časopis ugodan za oko, izabiru se fotografije. Kad je sve to završeno, ide se u tisak: strane "Cirkulara" se aranžiraju tako da se u tiskari samo prave kopije pripremljenih stranica. Ovaj zadnji proces koji puta treba čak do tri sata, jer posljednji rad je najvažniji. Nakon tiska kopije se raznose tamo gdje je dozvoljena prodaja ili raspačivanje.

Eto, ovaj posao radimo Ing. Slavko Butković i ja, jer smo na žalost, ostali bez drugih suradnika. Bolest, prezaoplenost te neke druge obaveze na žalost su nam odnijele druge suradnike. Gosp. Puhalo nam pomaže puno u raspačivanju "Cirkulara". Iako iskoristavam ovu priliku da se zahvalim Ing. Butkoviću i Gosp. Puhalu na njihovom velikom radu, vraćam se malo na pok. Ing. Mekindu: eto, tek sad znam koliki je rad taj čovjek stavio u Cirkular, za nas. Zaista kad govorimo o čovjeku koji je volio Hrvatsku i Hrvate, to je bio Ing. Mekinda. Dokazao je to svakim svojim djelom. Što više vremena prolazi sve više vidim koliko malo smo ga mi zaista razumjeli. O da, svi smo mi rekli ove ili one lijepo riječi, ali rijetko tko je od nas znao (jer nije ovo radio) težinu ili veličinu njegovog posla, a time i veličinu njegove duše. Jasno, njegovi Cirkulari nisu bili savršeni izgledom, ali bogatstvo ideja, misli, i dobrote je zaista teško nadmašiti. Zato danas, na godišnjicu dana kad nam je nestao iz vida, ali ostao u našim srcima zauvijek, još jednom veliko hvala, Gospon Mekinda. Bili ste veliki Hrvat!

Uz ostale članke, danas Vam donosimo jedan članak pok. Ing. Mekinde, da se malo vratimo u Hrvatsku kroz njegove oči i srce.

Valentina

Vijesti iz Toronta i Okolice

Zašto najbolji svjetski klizači računaju na Sandru Bezić ?

Kanadski časopis CHATELAINE za mjesec Ožujak 1998 donosi lijepi članak o kćerki Duška Bezića, Sandri Bezić, kao jednoj od vrhunskih umjetničkih klizačkih koreografa u svijetu. Sandra je bivša kanadska prvakinja, koja se je natjecala u klizanju za Kanadu sa svojim bratom Val-om, na 1972 Olimpijadi u Japanu. Sandra sada podučava sa svojim iskustvom i umjetnošću nadobudne prvakinja svijeta za iduću Olimpijadu. Pročitajte u CHATELAINE opis njezinog rada.

Čestitamo Sandri Bezić i cijeloj obitelji Bezić !

GODIŠNJA SJEDNICA KANADSKO- HRVATSKOG KONGRESA ZA TORONTO I OKOLICU

MISSISSAUGA - Kanadsko- hrvatski Kongres za Toronto i okolicu održati će svoju godišnju sjednicu u Nedjelju 29. Ožujka, 1998 godine u 3 sata poslije podne

u dvorani Hrvatske Katoličke Župe Hrvatskih Mučenika u Mississaugi, koja se nalazi na 4605 Mississauga Road .

Sve udruge i organizacije koje su članovi Kongresa će izabrati svoj novi odbor za 1998 godinu, tako da novi odbor će biti u stanju sudjelovati na skupštini Kanadsko Hrvatskog Kongresa, koja će se održati pod konac Travnja 1998 godine u Oakvillu, Ontario.

ODRŽAN JE PRVI GODIŠNJI BANKET U TORONTU U 1988. GODINI.

Kanadsko-Hrvatski Kongres u Torontu i okolici priredio je vrlo uspješan banket u petak, 6. Veljače, 1998. od kojeg će se čisti dobitak upotrebiti u korist održavanja hrvatskog jezika na sveučilištu u Torontu.

Po prvi putau ovoj godini se Hrvatski predaje na University of Toronto kao čisti hrvatski jezik, a ne srpsko-hrvatski, kao što je to bilo do sada. Profesorica Jasna Šego, koja je došla iz Hrvatske preporučena po Institutu za Hrvatski jezik, uspješno predaje hrvatskim studentima i studenticama.

Do sada, samo University of Waterloo je održavalo predavanje čistog hrvatskog jezika, pod vrijednim vodstvom profesora Dr. Grubišića. Hrvatski studenti i studentice imaju sada prilike povećati svoje znanje hrvatskog jezika, a u isto vrijeme im to koristi pri dobivanju svog akademskog položaja, budući da je Hrvatski jezik uključen u program Sveučilišta.

Kanadsko Hrvatski Kongres za Topronto i okolicu radi na tome da Hrvatski jezik bude uključen u program i na York University i McMaster University u Hamiltonu.

U punoj dvorani Croatia Banquet Hall bio je prisutan i Hrvatski Konzul Gerant iz Toronta, gospodin Ivan Picukarić sa gospođom i osoblje Hrvatskog Konzulata, Profesor Grubišić, Profesorica Jasna Šego, profesor Kenneth Lantz, Chairman. Department of Slavic Languages and Literature, i profesor Dr. Ralph Bogert, sa Sveučilišta u Torontu.

Bilo je naglašeno u nekoliko govora, da se je stalno kroz stoljeća pokušavalo uništiti Hrvatski jezik, a s time i Hrvatski Narod. I zato je potrebno nastaviti i dalje sa podučavanjem hrvatskog jezika i kulture na svim većim Sveučilištima svijeta.

DRUŠTVENA POMOĆ

CROATIAN COMMUNITY SERVICES je u mogućnosti ponuditi financijsku pomoć zainteresiranim odraslim studentima, da bi završili višu školu ili fakultet. Za prijavnicu nazovite (905) 270 - 7887.

NASTAVAK Vijesti iz Toronta i okolice

4936 Yonge Street, Suite 230, North York, Ontario M2N 6S3, Tel. (905) 672 - 8600, Fax. (905) 672 - 8601

The Editor
Saturday Night
184 Front Street East
Toronto, Ontario M5A 4N3

December 5, 1997

Dear Sir:

Saturday Night's article "Canadian Warlord" by Patric Graham is remarkable if only for its hostility in reporting on Mr. Susak, the Croatia's Minister of Defence, and indirectly, the Republic of Croatia. Besides being a Canadian, Mr. Susak makes for an interesting story, based mostly not on evidence or facts but on a hearsay. Would by calling him an "Ottawa pizza pedlar" make all other Canadian businessmen selling pizzas - "pizza pedlars"???

The story simply reiterated what many have long known, and that is an oversimplification of events by some journalists during the Serbian aggression in Croatia and in Bosnia/Hercegovina, and tendency now to shift the blame from the Serbian aggressors to the victims.

The fuse in the Balkans was not lit by Mr. Susak, as Patric Graham eagerly found a scapegoat, but rather by the "Butcher of the Balkans" Slobodan Milosevic, the Serb leader, who with the accused war criminals Radovan Karadzic, Milan Babic, Ratko Mladic, Seselj, Arkan and the slew of others, lit the fuse in the Balkans and bludgeoned, raped, pillaged and torched Croatia and Bosnia/Hercegovina relentlessly.

Let's not forget that Mr. Susak was on the victims side and he defended his country of birth, with others, the best he could under the circumstances that were created by the crazed politicians from Serbia.

No nation can establish and sustain a democracy without a high level of personal sacrifice, and Croatia was fortunate that it had hundreds of thousands of people, including Mr. Susak, who were there and willing to defend it.

In all fairness to Patric Graham, he provided some good insights, particularly at the time when Communists were wiping out opposition to their new regime, killing an estimated 250,000 not "Yugoslavs" as stated but mostly Croats, in mass shootings, forced death marches, and concentration camps.

Things are confusing enough in Europe and the Balkans without adding more of confusion, partial and one sided reporting. You owe an apology to Mr. Gojko Susak.

Yours very truly,
CANADIAN - CROATIAN CONGRESS, CANADA

S. Louis Butkovic
S. Louis Butkovic
Chairman
Public Affairs - Canada

Modern Age Plastics Inc. 50 Fasken Dr., Units 2, 3, 4,
Rexdale, Ont., M9W 1K5
Tel. (416) 675-2965
Fax (416) 675-2965

STAN TRTANJ

Custom Plastic Fabrication & Machining
Specializing in Acrylics: Designing, Displays, Advertising, Homeware

The Editor
Saturday Night Magazine
184 Front Street East
Toronto, Ontario M5A 4N3

Dear Sir:

Regarding Patrick Graham's article "Canadian Warlord" in December issue, I cannot help but think, that we Canadians need instructions in good manners, when we are able to call a foreign government minister - a pedlar ! My memory is not as short as Mr. Graham's to know that in the Balkans the war fuse was lit by Slobodan Milosevic, the Serb leader, and not Mr. Susak or someone else.

Patrick Graham paints a distorted picture, utilizing inference, hearsay and innuendo, rather than relying on hard facts. His inability to understand Mr. Susak's ultimate motivations is based on his inability to comprehend a notion of patriotism and human self-sacrifice.

Yours very truly,

Susan Carnovale

Susan Carnovale,

SRETNNO VALENTINOVO !

HAPPY VALENTINE'S !

PORUKA UREDNIŠTVA

Umoljavaju se Udruge i pojedinci da nam pošalju na vrijeme obavjesti o svojim aktivnostima, tako da možemo na vrijeme obavjestiti naše čitatelje o događajima u našoj zajednici. Isto tako primamo čestitke i druge obavjesti. Obavještavamo naše poslovne ljude da uz malu naplatu uvrstavamo i oglase. Dakle, poslovni ljudi, javite se sa oglasima, time pomažete "Cirkular" !

PRETPLATA NA "CIRKULAR"

Molimo vas da se pretplatite na "Cirkular", jer s time pomažete naše napore kako bi tiskali nama toliko potreban "Cirkular" sa vjestima iz Toronta i okolice, vijesti iz svijeta i Hrvatske i druge kulturne ili športske vijesti. Pretplata je \$30.00 na godinu, koja uključuje i poštarinu. Pošaljite svoju pretplatu sa imenom, prezimenom i adresom na "Cirkular"

CIRKULAR JE VJESNIK HRVATSKE
ZAJEDNICE U TORONTU I OKOLICI.
Glavni i odgovorni urednik - Valentina Krčmar,
Adresa: 1137 Centre Street, Thornhill, Ont. L4J 3M6
Telefon : (905) 738 - 0053 Fax: (905) 738 - 9221

humor

"Od onih koji su se rodili sa zabetoniranim glavama najlaganije je napraviti spomenik".

ACHIEVEMENTS OF CROATIAN ATHLETES IN 1997

395 CROATIAN ATHLETES WON 173 MEDALS IN 27 SPORTING EVENTS IN INTERNATIONAL COMPETITIONS: 49 GOLD MEDALS, 51 SILVER MEDALS AND 73 BRONZE MEDALS

The great achievements of Croatian athletes in the international sport scene continued in 1997. According to the Croatian Olympic Committee 361 placing were attained in 35 sporting events, ranging from first to eight place in the World and European Championships, the World and European Cups, the Mediterranean Games, the University Games, the European Youth Olympics and the Alpe-Adria Youth Games. 752 sportsmen participated in these events in individual or team sports. The adults athletes won 259 placings (72%), the juniors 76 placings (21%) and the youth athletes 26 (7%) placings.

Out of 361 places, 234 placings were won an individual competitions (65%), and 127 placings (35%) in team competitions (pairs, relays, crews, teams, and other sport games).

In all of these competitions 173 medals in 26 sports were won: 49 gold (28%), 51 silver (30%) and 73 bronze medals (42%), 395 athletes won medals.

Out of 173 medals, 67 medals were won on the international level (39%); 14 gold, 16 silver, and 37 bronze medals. On the European Level 60 medals were won (34%): 20 golds, 16 silvers, and 24 bronzes. On the regional level (the Mediterranean Games, the Alpe-Adria Youth Games of Youth) 46 medals were won 27%): 15 gold, 19 silver and 12 bronze.

In individual competitions 103 medals (60%) were won: 23 gold, 29 silver and 51 bronze medals. 70 medals were won in team competitions (40%): 26 golds, 22 silvers and 22 bronzes.

Out of 173 medals, adult athletes won 108 medals (62%), and junior and youth athletes won 65 (36%).

Keeping in mind that Croatian junior and youth athletes participated in less world and European Championships and cups than adults, it appears that they won proportionally more medals and placings than the adults up to eighth place. Disabled athletes won a silver medal in handball in the World Games for the Deaf, a bronze medal in table tennis at the European Championships, a

silver medal in swimming at the European Championships, and a bronze at the Mediterraneans Games for the same event; and four placings ranging from fourth to seventh place in swimming, tennis, and track and field events. At the Winter Special Olympics 28 medals were won in skiing and skating, 16 gold, 9 silvers and 3 bronzes.

At the beginning of January, the Croatian Olympic Committee announced the athletes who are considered to be the greatest hopefuls for the Croatian sports in the next year in regard to their results from the last year. The most can be expected from Kristina Perica after she won the first place at the European Junior Championships in the 400 m sprint, and Janica Kostelic, who won the gold medal at the Alpe-Adria Youth Games in the slalom, giant slalom and combined course, thus heralding a great athletic career. She confirmed this after being accepted for participation in the upcoming Winter Olympic Games in Nagano, Japan.

Croatia Weekly, Vol.1, No. 2,
Zagreb, January 22, 1998
Page 15

Janica Kostelic: One of Croatia's great sports heroes

MAVROVIC: CROATIA'S SPORTS IDOL

In 1998, Croatia's finest athlete should box his way towards a new world title. Awaiting the final decision from officials of the World Boxing Council (WBC), this well-deserved opportunity virtually guarantees a victory

Croatia's best boxer and European Heavy Weight Champion, Zeljko Mavrovic, at a recent celebration at Zagreb's Hotel International, received another great recognition for his achievements over the past two years. In a recent survey taken by 400 Croatian sport journalists, Mavrovic was chosen for the second time as Croatia's finest athlete.

CROATIA WEEKLY, Vol.1, No. 3, Pg 15

NASTAVAK

Vijesti iz Toronta i okolice

U našem uredu možete koristiti kompjuter, printer, fax, "copier" i Internet pri traženju posla. Svladajte osnovne upotrebe kompjutera uz našu pomoć, - naučite Windows 95, MS Word, MS Excel, Corel, Word Perfect 7, Internet basics.

Sve naše usluge su besplatne - kažu iz Croatian Community Services.

Vukovar, 1991/92. PHOTO: Matija Koković

OBA VIJEST

Osnivačka skupština Odbora za obnovu Vukovara održati će se u četvrtak 12. veljače 1998, godine u 19.00 sati u Croatia Banquet Hall-u u Mississaugi, 1989A Dundas Street East

Incijativni Odbor poziva sve zainteresirane građane, predstavnike hrvatskih župa i udruga, samostalne djelatnike i uspješne profesionalce koji su voljni pomoći i sudjelovati u realizaciji ove plemenite ideje da dođu na osnivačku skupštinu.

UZ 38. GODIŠNJICU SMRTI BLAGOPOKOJNOG KARDINALA ALOJZIJA STEPINCA

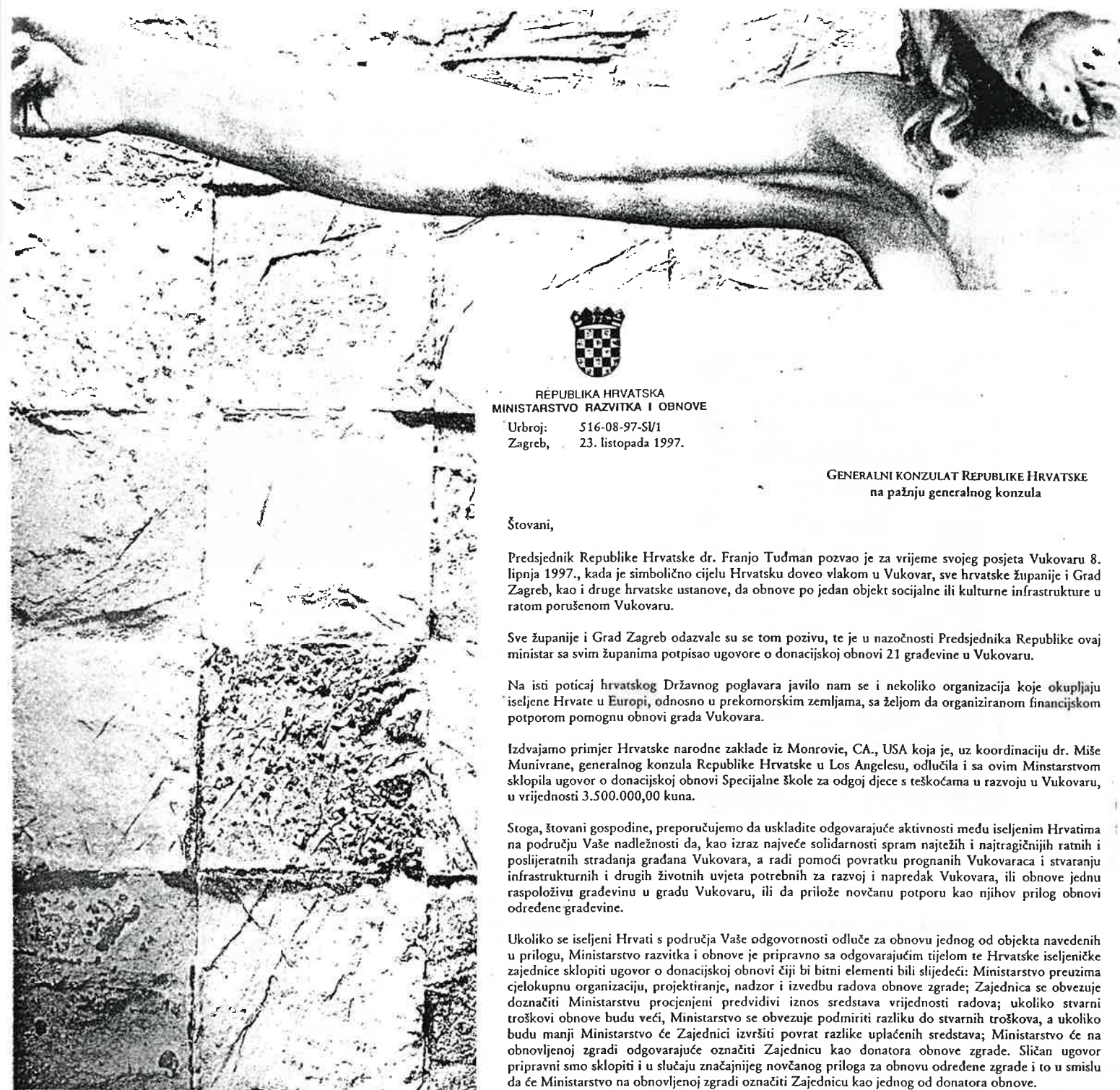

"Sve što je veliko i lijepo stvoreno u Crkvi Božjoj i u narodnom životu, sve je sagrađeno na velikim žrtvama. Znam zašto trpim."

Kard. Stepinac (Župni Vjesnik)

Te riječi plemenita čovjeka, velikog Hrvata i čuvara svega sto je Božje i hrvatsko, riječi su koje su nosile sve one oko njega. Na obiteljskom objedu 8. veljače u župi Nase Gospe Kraljice Hrvata skupila se cijela dvorana župljana, koji su pozorno slušali riječi našeg Vel. Josipa Gjurana. On nas je prenio u doba kad se je Kardinal Stepinac vratio u Krašić nakon Lepoglave, među svoje župljane i prijatelje. Često, rekao je Vel. Gjuran, mi zaboravljamo one koje su stajali uz Kard. Stepinca i trpili gotovo kao i on maltretiranje komunista. Jedan od tih bio je Župnik Vraneković, koji je preživio mnogo, pretrpio puno, ali sve je podnosio - sa smješkom. Umro je mlad, tek 43 godine na Sv. Anu u krugu prijatelja, i nas Vel. Gjuran je zaista teško tog trena zaustavio suze, ali svi smo čuli bol za prijateljem u njegovim riječima, u stisku grla. Pričao je Vel. Gjuran pred prepunom dvoranom pažljivih slušatelja kako su svi na sprovodu plakali, a posebno kad je Biskup Kuharić (tadašnji) održao veoma dirljiv govor. Koliko smo mi izgubili smrću Župnika Vranekovića, to znaju samo oni koji su tako blisko s njim radili, a posebno nas Vel. Gjuran. Pred samu smrt netko je pitao Župnika Vranekovića, koje je već tada bio vrlo bolestan "Joža, kaj bi Ti rekel da Ti sad dojde Eminenca (tako su zvali Kardinala Stepinca)?" Odgovor je bio tipičan za njega "Ja bih se veselio!". I zaista došao je Eminenca po prijatelja na Sv. Anu. I iako nije bilo lako onima oko Kardinala Stepinca radi stalnog maltretiranja, svi ti se i danas s ponosom sjećaju tih teških dana, kad su učinili sve što su mogli za prvog čovjeka Hrvatske, naše srce koje i danas kuca za hrvatsku Crkvu i svako hrvatsko biće. V.K.

Strana 3

GENERALNI KONZULAT REPUBLIKE HRVATSKE
na pažnju generalnog konzula

Štovani,

Predsjednik Republike Hrvatske dr. Franjo Tuđman pozvao je za vrijeme svojeg posjeta Vukovaru 8. lipnja 1997., kada je simbolično cijelu Hrvatsku doveo vlakom u Vukovar, sve hrvatske županije i Grad Zagreb, kao i druge hrvatske ustanove, da obnove po jedan objekt socijalne ili kulturne infrastrukture u ratom porušenom Vukovaru.

Sve županije i Grad Zagreb odazvale su se tom pozivu, te je u nazočnosti Predsjednika Republike ovaj ministar sa svim županima potpisao ugovore o donacijskoj obnovi 21 građevine u Vukovaru.

Na isti poticaj hrvatskog Državnog poglavara javilo nam se i nekoliko organizacija koje okupljaju iseljene Hrvate u Europi, odnosno u prekomorskim zemljama, sa željom da organiziranom financijskom potporom pomognu obnovi grada Vukovara.

Izdvajamo primjer Hrvatske narodne zaklade iz Monrovia, CA., USA koja je, uz koordinaciju dr. Miše Munivrane, generalnog konzula Republike Hrvatske u Los Angelesu, odlučila i sa ovim Ministarstvom sklopila ugovor o donacijskoj obnovi Specijalne škole za odgoj djece s teškoćama u razvoju u Vukovaru, u vrijednosti 3.500.000,00 kuna.

Stoga, štovani gospodine, preporučujemo da uskladite odgovarajuće aktivnosti među iseljenim Hrvatima na području Vaše nadležnosti da, kao izraz najveće solidarnosti spram najtežih i najtragičnijih ratnih i poslijeratnih stradanja građana Vukovara, a radi pomoći povratku prognanih Vukovaraca i stvaranju infrastrukturnih i drugih životnih uvjeta potrebnih za razvoj i napredak Vukovara, ili obnove jednu raspoloživu građevinu u gradu Vukovaru, ili da prilože novčanu potporu kao njihov prilog obnovi određene građevine.

Ukoliko se iseljeni Hrvati s područja Vaše odgovornosti odluče za obnovu jednog od objekta navedenih u prilogu, Ministarstvo razvika i obnove je pripravno sa odgovarajućim tijelom te Hrvatske iseljeničke zajednice sklopiti ugovor o donacijskoj obnovi čiji bi bitni elementi bili sljedeći: Ministarstvo preuzima cjelokupnu organizaciju, projektiranje, nadzor i izvedbu radova obnove zgrade; Zajednica se obvezuje doznati Ministarstvu procijenjeni predvidivi iznos sredstava vrijednosti radova; ukoliko stvarni troškovi obnove budu veći, Ministarstvo se obvezuje podmiriti razliku do stvarnih troškova, a ukoliko budu manji Ministarstvo će Zajednici izvršiti povrat razlike uplaćenih sredstava; Ministarstvo će na obnovljenoj zgradi odgovarajuće označiti Zajednicu kao donatora obnove zgrade. Sličan ugovor pripravi smo sklopiti i u slučaju značajnijeg novčanog priloga za obnovu određene zgrade i to u smislu da će Ministarstvo na obnovljenoj zgradi označiti Zajednicu kao jednog od donatora obnove.

Popis raspoloživih građevina za obnovu te uzorak Ugovora (CNF) dostavljamo Vam u prilogu.

Unaprijed Vam zahvaljujući, pozdravljamo Vas sa svim štovanjem,

Priloga: dva (x2)

10000 ZAGREB, Nazorova 61, Tel.: 184-500; Fax: 184-500

PISMA UREDNIŠTVU:

Dobili smo do Vas, dragi čitaoci, dva pisma, ali smo imali dosta telefonskih razgovora na temu našeg Cirkulara. Mi, Hrvati, zaista ne volimo pisati, ali volimo razgovarati, a posebno volimo prigovarati. Za vrijeme Domovinskog rata puno puta me je čudila ta naša "medijska" sramežljivost, jer je bilo nužno da se vidi naša napisana istina ili odgovor na razne članke, koji su pisali poluistine ili neistine. Danas me tako nešto ne čudi, jer sam konačno shvatila da nam pisanje nije jača osobina, već samo velika nužnost. Osvrnuti ćemo se, danas, kratko na jedno pismo, koje je došlo iz Zagreba:

"Draga gospodjo, što velite na priloženo, a toga ima pod parolom "Ispričano na moj način" 999, pod parolom "Odabrano srcem umornih očiju" 2100 ostvarenja!"

Ima nas svakakvih, i to je dobro. Možda bi mogla jedna stranica "CC" biti pod naslovom: **"Hrvatski Kanadjani u riječi i crtežu"** pozivajući pretplatnike da saradjuju.

... Jučer, nedjelju - bio sam na Sljemenu na grahu s kobasicom i "domaće" (*primjedba uredništva: Gosp. Vlado Mekinda je strastveni planinar*). Zahvaljujem na priposlanim primjercima "CC" 1, 2 i 3. Navečer sam u HNK gledao Mozartovu operu "Otmicu iz Saraja". Sada kuham vino i spremam se na spavanje, pa i Vama, dobra noć...

Vlado Mekinda

Odgovor uredništva: Dragi Gosp. Vlado, sve nas veseli da nas se sjećate i javljate sa svojim priložima i dobrim idejama. Ovi dani mora da su Vam teški, baš kao i nama, prijateljima Zvonkeca - eto, već je godina dana kako nas je napustio Vaš brat. Kako vidite, njegov san se nastavlja. Zahvaljujuci Vašoj ideji danas počinjemo s novom rubrikom "Hrvatski Kanadjani u riječi i crtežu". Otvaramo našu novu rubriku Vašim crtežom i izborom par stihova iz Vaše poezije. Hvala Vam da se javljate, a drugi puta kad budete na Sljemenu uživajte i za nas, koji smo tako daleko. Puno pozdrava, *Valentina*

HRVATSKI KANADJANI U RIJEČI I CRTEŽU

Jucer je umro Luka iz Srijema u zagrljaju Jure iz Konavlja, kraj zgrčenog Štefa iz Zagorja, u istoj grabi sa Nikolom iz Buzeta.

Njih četvero i jedna granata
Tog jutra,
Četiri Hrvata.

Vlado Mekinda

TIRIBUM - CRKVA SV. NIKOLE
VIII 1996

CROATIA
NEEDS MORE
THAN PRAYER

VASE ZDRAVLJE (ili u zdravom tijelu i zdrav duh)

ŠTO JE TO “ZDRAVA PREHRANA”?

Zdrava hrana je ona hrana koja ne prouzrokuje nikakvu bolest u normalnom ljudskom organizmu. To je lako reći, ali nije tako lako definirati zdravu prehranu koja bi sprječavala sve moguće ljudske bolesti.

Moderna medicina je u zadnjih desetak godina ipak uspjela naći određene veze između zdravstvenog stanja specifične grupe ljudi i njihove uobičajene prehrane. Na primjer, ljudi u južnoj Italiji imaju puno manje srčanih bolesti od onih u sjevernoj Italiji, a oni u Kanadi imaju više problema sa srcem. Što to znači? To znači da je način prehrane u južnoj Italiji puno zdraviji nego onaj u Kanadi ili Americi. Prehrambeni stručnjaci su zaključili da južni Talijani, kao i ostali ljudi oko Mediterana, mogu zahvaliti za zdravlje i dulji život svojoj dijeti koja je obilnija hranom od škroba (tjesteninama), voćem i povrćem, umjerenija u količinama čistog šećera i nezasićenih masnih kiselina (u maslinovom ulju), a sadrži male količine životinjske masti i mesa uz dodatak umjerene količine crnog vina uz ribu. Takova prehrana i njihov fizički rad ih održava mršavim i u dobroj tjelesnoj i srčanoj kondiciji. Nije čudo da su liječnici našli da je kolesterol glavni krivac za srčane bolesti kod ljudi koji jedu velike količine govedine, svinjetine, putra i jaja!

Malo je teže naći vezu između prehrane i raka jer je to vrlo složena bolest. No zanimljiva je veza između djeteta i raka debelog crijeva (kolona). Dva britanska liječnika, Dr. D. Burkitt i Dr. H. Trowell, su našli da afrički urođenici u Ugandi, koji jedu jednostavnu biljnu hranu s mnogo vlakana, celuloze, lignina i pektina, a vrlo malo životinjske masti i mesa, praktički ne oboljevaju od raka na debelom crijevu. Naprotiv, Britanci, koji žive u Ugandi i jedu mnogo masnog mesa, a malo biljne hrane, vrlo čestu podlegnu toj vrsti raka. Zato moderna medicina preporuča hranu s mnogo vlakana, koji se nalaze u sirovom ili kuhanom voću, povrću, grahu, žitaricama itd. Detaljnije o izvorima dijetetskih vlakana, njihovoj ulozi u probavi hrane i sprječavanju nekih bolesti, govoriti ćemo jednom drugom zgodom.

Darko_Desaty@CompuServe.com

SUPER DIJETA

**Imate višak kilograma ?
Želite ih se riješiti, a ne znate kako ?
Rješenje je tu !
Izgubiti ćete svoje kilograme bez gladovanja
i vrtoglavice uz 100% prirodni program.
NAZOVITE NA
(416) 614 - 6743**

Danas Vam preporučujemo ovaj recept za hladne zimske dane:

COLDWEATHER ROASTED VEGETABLES:

Roasted vegetables are quite different from steamed or boiled veggies. Roasted, they become beautifully sweet and flavourful. We've added asparagus, often available in the winter, for extra interest.

INGREDIENTS:

1/3 cup vegetable oil, divided
12 small red potatoes, cut in half
3 medium-size onion, peeled and cut in half lengthwise through stem
6 carrots, peeled and cut into wedges
2 parsnips, peeled and cut in half lengthwise
1 cup sliced celery
Salt and pepper
2 teaspoons rosemary, fresh OR dried
6 small unpeeled beets, with roots and 1/2-inch stems
1 bulb fennel, outer leaves removed, cut into small wedges
1 bunch asparagus, bottoms trimmed

Spread half the oil in a large baking pan and arrange the first size vegetables in a single layer. Drizzle on remaining oil. Season with salt, pepper, and rosemary. Cover with aluminum foil and roast in a preheated 350 F oven for 30 minutes. While the vegetables roast, boil the beets in a covered saucepan for 30 minutes. Drain, remove skins, tops, and stems vegetables in the oil. Remove the aluminum foil and roast for another from the beets. Add beets, the uncooked fennel, and the asparagus spears to the roasting pan. Turn all the 30 minutes. Drain on paper towels to remove any excess oil. Serve piping hot.

ISPRAVAK

U Cirkularu Br. 2 od 18. prosinca 1997 na strani 22, treći paragraf treba glasniti:

U sendviču zamijeniti punomasni sir s onim koji ima 15% masnoće. Izrezi svu masnoću iz mesnog nareksa. Izostavi putar, zamijeni ga gorušicom (senfom) i povrćem.

Uredništvo se ispričava Dr. Desatiju na nenamjernoj tiskarskoj gresci.

TEŠKO RANJENI VUKOVAR U BOLI, ALI S RADOŠĆU, DOŽIVLJAVA POVRATAK HRVATA

Na lijevoj obali Dunava teško ranjeni i do temelja razoren leži Vukovar. Taj divni stari grad u kojem sam završio gimnaziju i kojeg poznajem iz tih dana ostao mi je u sjećanju kao bogat i plemenit grad. Pun parkova i divno urbanistički planiran uz Dunav i oko rijeke Vuke bio je ponos hrvatskog Srijema. Bogati vinogradi i voćnjaci te njive sa zemljom crnicom podigli su stanovništvo Vukovara u bogate ratare, u sretne građane. Kulturni spomenici, divne crkve i povijesni Vučedol sa poznatom “golubicom” starom oko 2,000 godina obilježja su Vukovara.

Pokolj hrvatskih policajaca u Borovu bio je početni čin rata protiv Hrvatske. Napadnut je Vukovar: na njega se sručila elitna armija Srbije uz pomoć notornih koljača-četnika “Belih Orlova”. Vukovar se herojski borio od posljednjeg metka. Poslije žestokih borbi branitelji Vukovara su smalaksali, bez oružja. 18. studenog 1991, kada je nastao pokolj branitelja i lokalnog nesrpskog puka. Tek 15. siječnja 1998 Hrvatska Država se službeno vratila na te prostore. Bio sam u Vukovaru 17. siječnja 1998 godine, tek 2 dana poslije primanja vlasti po hrvatskoj državi.

Sam ulazak u Vukovar kroz srpska sela Veru i Trpinju bio je značajan za mene. U tim srpskim selima niti jedna kuća nije srušena, a prve kuće na Trpinjskoj cesti pri ulasku u Vukovar bile su savnjene sa zemljom. Tu, u tim kućama su pali mnogi branitelji Vukovara, a prvi i najcuveniji je Blago Zadre i njegov sin, obojica Hrvatski Vitezovi. Tu je ostalo u plamenu preko 70 srpskih tenkova.

Proveo sam punih pet sati prolazeći ulicama Vukovara. Srušeno i poravnano je 90% kuća, a pogotovo oni dijelovi grada, gdje su živjeli Hrvati. Velika Realna Gimnazija, te velika Župna Crkva su podnijele svu mržnju napadača. Srušeno i zapaljeno je sve što se strušiti dalo, i što je gorjeti htjelo. U našoj Župnoj crkvi i malter sa zidova je ta barbarska srpska vojska i stanovnici skinuli, jer je navodno u bojama kojima su bile izradjene freske na zidovima i stropovima crkve bilo zlato. Iz crkvenih zidova iščupane su i školjke za Svetu vodu, oltari porušeni, crkvene klupe i sav namještaj odnešen. Pustoš i užas još uvijek zjapi iz ovih svetišta.

U centru grada hotel je pretvoren u neprepoznatljivu ruševinu kao i sve zgrade oko njega. Stare platane su polomljene, a bagremovi i dudovi su nestali - posječeni i odnešena drva.

Pri ulasku u istocni dio grada gdje je izgrađen vodotoranj stravične ruševine. Sam vodotoranj na maloj uzvisini poznatoj po vlasniku Neiperu - pa je nazvan neiperica, pogodjen je sa nekoliko teških granata i tisućama sitnih zrna zjapi rupama na sve strane. Tu počima čuvena Mitnica koja se branila 2 dana dulje od grada. Moj rođjak Dane Jolic - 32-godisnjak je bio posljednji zapovjednik

Mitnice. Od žestokih borbi i broja granata koje su ispaljene na taj prostor za mnoge se kuće i trgovine uopće ne zna.

Mi, koji smo došli običi Vukovar i pokazati prvi val povratnika dočekani smo bili mrkim pogledima naseljenih barbara, koji su tu i tamo imali poneku kuću u kojoj su živjeli. Mnogi vlasnici kuća su pogadjali koja je njihova kuća po postojećem drveću, jer od kuća nema niti traga, sve je poravnato buldožerima. Sav građevinski materijal, cigla, crijep, prozori, vrata, krovna konstrukcija itd.: sve je to odnešeno u Barbariju - Srbiju.

No, bio sam s nekim Srbima u razgovoru. Kao i obično kad čovjek “nema obraza”, njemu je sve u redu. Oni krive Hrvatsku Državu da im nije garantirala sigurnost, a JNA im je obećala opstanak Jugoslavije. Priča mi jedan između njih kako su srpskim dobrovoljcima, tj. četnicima, davali cijele ulice da rade što hoće. Ono sto topovi nisu srušili, srušeno je bilo minama. Šleperi su čekali dok bi ta čuvena JNA zajedno sa četnicima tovarila namjestaj i kućnu opremu na šleper, a onda je išla građevna stolarija itd. Zatim, mine.

One dvije srpske obitelji s kojima sam razgovarao napuštaju Vukovar, odlaze u Srbiju, jer nemaju povjerenja u hrvatsku vlast - zaželio sam dugi zbogom!

U povratku iz Vukovara zadržao sam se u Nuštru i Ceriću. Nuštar četnici nikad nisu osvojili, ali pet tenkova izgorjenih još su donedavno stršili pored ceste. Cerić, koji je svega tri kilometara od Vinkovaca, nije bio pod okupacijom četnika i UNTAES-a. Sve kuće u Ceriću izuzev jedne u kojoj je bila strana vojska, bile su srušene. Nekima se nije znalo za temelje. To je bila slika u siječnju 1997. Ove godine 18. siječnja 1998 Cerić je bio malo životopisno slavonsko selo izgrađeno i obnovljeno 95% objekata. Potpuno nove kuće moderno građene od crvene cigle i pod crvenim crijepom izgledalo je pri tom suncanom danu kao struka crvenih dragulja, koja se prostrla kroz slavonsku plodnu ravninu. Osjetio sam da se cijelo novo izgrađeno selo pod vedrim slavonskim nebom smije, i ja sam se od radosti smijao.

Malo dalje od kuća u Vukovaru, a i u Ceriću stoje žute trake, razvučene pored grmlja i označuju postojeća minska polja. U Vukovaru lijepi sremski šorovi su zarasli korovom, a na ruševinama kuća izraslo je trnje i divlji bagremi, Stravično je vidjeti tisuće porušenih kuća, opustošene ulice i puno rupa od silnih 2 - 3 miliona topovskih granata kojima nas je podarila zemlja ruštela, mrzitelja i jedinih balkanskih fašista.

Da se nebi ovaj rat zaboravio preporučio bih da se jedan dio ruševina ostavi kao spomenik “bratstva i jedinstva” između Srba i Hrvata, a obavezno bi trebalo napraviti snimke svih srušenih kuća i objekata i to bi trebala biti knjiga iz koje bi se trebala učiti povijest, da djeca ne zaborave kako su njihovi roditelji i rođaci branili “Lijepu Našu”.

Ing. Ivo Jolić

Strana 5

RADIĆ SE SASTAO S CLINTONOM

WASHINGTON - Potpredsjednik hrvatske vlade i ministar obnove i razvitka Jure Radić na 5. Veljače se u Washingtonu, u okviru Nacionalnog molitvenog doručka, sastao s američkim predsjednikom, priopćilo je hrvatsko veleposlanstvo. Ovaj tradicionalni godišnji skup jačanja vjere u svijetu, na kojem se 46. godinu zaredom okupljaju tisuće uzvanika iz političkog i javnog života SAD-a i svijeta, uključuje svake godine i zasebni kraći prijem kod američkog predsjednika.

Potpredsjednik hrvatske Vlade bio je među 20-ak uzvanika koji su ove godine imali prilike razgovarati s američkim predsjednikom Billom Clintonom ili potpredsjednikom Al Goreom. “Dr. Radić je predsjedniku SAD-a prenio pozdrave predsjednika Tuđmana i zahvalio se na pomoći u ostvarenju mirne reintegracije hrvatskog podunavlja”, kaže se u priopćenju hrvatskog veleposlanstva.

**U BEČU POČELI
RAZGOVORI O BRČKOM**

BEČ (HINA) - Pod okriljem međunarodnog arbitražnog povjerenstva, u Beču su 5. Veljače počeli razgovori koji bi trebali pomoći pri rješavanju jednog od najvećih problema u BiH - sudbine grada i riječne luke Brčko. Okupljeni međunarodni posrednici, bosanski Srbi i vodeći dužnosnici Federacije BiH nisu željeli predviđati u kojem bi smjeru mogli krenuti pregovori. Nisu čak dali ni točne obavijesti tko su sudionici i kada će razgovori završiti. U razgovorima sudjeluje i predsjednik Federacije Ejup Ganić, a odvojeno izaslanstvo bosanskih Hrvata još nije stiglo u trenutku pisanja ovog izvješća. Zapadni izvori ocjenjuju kako je mala vjerojatnost da promjene u sadašnjem statusu Brčkog nastupe prije rujna, kada se očekuju opći izbori u BiH.

**ARBITRAŽA O BRČKOM BEZ
HRVATSKIH PREDSTAVNIKA**

SARAJEVO (HINA) - Predstavnici hrvatskog naroda iz Federacije BiH neće sudjelovati u radu Arbitražnog tribunala koji treba zasjedati kako bi odredio konačnu sudbinu Brčkog, priopćeno je iz ureda dopredsjednika Federacije BiH Vladimira Šoljića,

Kako se navodi u priopćenju, ovakva odluka donešena je zbog neriješenih problema u svezi s naseljavanjem Bošnjaka u hrvatska i srpska sela u dijelu brčanske općine koji se nalazi na teritoriju Federacije BiH. Iako se hrvatski predstavnici neće pojaviti na zasjedanju Tribunala koji pod predsjedanjem Roberta Owena danas započinje u Beču, hrvatska je strana, polazeći od svojih odgovornosti, ipak pismeno uputila svoj prijedlog za uređenje statusa općine Brčko

Kako pojašnjava u priopćenju iz Šoljićeva ureda, hrvatska strana predlaže da se na području Brčkog formiraju tri općine s bošnjačkom, hrvaskom, odnosno srpskom većinom. Sam grad Brčko uredio bi se kao distrikt pod izravnom upravom

Gradskog vijeća. Sva tijela vlasti bila bi sastavljena sukladno prijeratnoj strukturi stanovništva, a u Gradskom vijeću podjednako bi bili zastupljeni predstavnici tri konstitutivna naroda.

**SMANJENJE MEĐUNARODNIH
POSTROJBI U BIH**

BONN (HINA) - Glavni tajnik NATO-a Javier Solana izjavio je, poslije razgovora s njemačkim ministrom vanjskih poslova Klausom Kinkelom, da će međunarodne mirovne postrojbe, rasporedene u BiH biti smanjene nakon isteka mandata SFOR-a u lipnju ove godine. Solana je rekao da će vojno povjerenstvo Sjevernoatlantskog saveza donijeti odluku o veličini i misiji međunarodnih snaga koje će u B i H naslijediti Stabilizacijske snage (SFOR).

**ZAJEDNIČKO ZNAKOVLJE ZA
VOJSKU FEDERACIJE B I H.**

SARAJEVO (HINA) - Vojska Federacije B i H od danas ima nova jedinstvena obilježja koja bi se uskoro trebala naći na odorama njezinih pripadnika. Na konferenciji za novinstvo, održanoj u federalnom Ministarstvu obrane u Sarajevu, danas je predstavljeno javnosti novo vojno znakovlje odabrano na temelju javnoga natjecaja.

Pripadnici federalnih vojnih snaga obuča će imati ambleme sastavljene od dvaju koncentričnih krugova crne boje. Na njima će zlatnim slovima biti ispisani nazivi “Federacija B i H” i “Vojska Federacije”, a u sredini će biti federalni grb s dva mača.

**GRANIĆ RAZGOVARAO S
PIERREOM MOSCOVICIEM**

PARIZ (HINA) - Potpredsjednik Vlade i ministar vanjskih poslova Republike Hrvatske dr. Mate Granić razgovarao je u Parizu s francuskim ministrom za europska pitanja Pierreom Moscoviciem. “Hrvatska je mlada država koja je u razvitku i čini se da postoji obostrano zanimanje za jačanjem prijateljstva između dvaju naroda”, rekao je nakon razgovora Moscovici. “Hrvatska Vlada želi uravnotežiti svoje međunarodne odnose, s jedne strane sa svojim tradicionalnim prijateljima Njemačkom i Austrijom, a s druge strane s Francuskom”, nastavio je francuski ministar dodajući kako Francuska tome pridaje veliku važnost, bilo da se radi o politici ili gospodarstvu.

**OSNOVANA NOVA LIBERALNA
STRANKA**

ZAGREB - U Hrvatskoj, na 24. siječnja osnovana je službeno nova Liberalna Stranka. Novo izabrani predsjednik je Vlado Gotovac. Nova stranka je sada suparnik postojećoj Hrvatskoj Socijalnoj Liberalnoj Stranci.

**SVJETSKA BANKA POSUDILA
NOVAC**

ZAGREB - Četiri banke u Hrvatskoj - Slavonska, Dalmatinska, Varaždinska i Alpe Jadran su zadovoljile uvjete Svjetske Banke, i odobrena im je posudba od 52 milijuna njemačkih Maraka.

MOTRIŠTA

Iako sam imala pripremljen članak za ovaj broj Cirkulara, promijenila sam mišljenje i napisala novi. Zaista smatram da je već vrijeme da se i ovakva riječ čuje.

U posljednje vrijeme često razgovaram s ljudima o stanju naše zajednice. Nezadovoljni smo i često se čuju negativni komentari. Gotovo u svakom razgovoru čuje se isto: ovo ne vrijedi, kako je taj i taj to ili mogao to reci, ili učiniti... itd. Obično svi uzdahnemo na kraju i pitamo se što da učinimo da bude bolje.

Danas, nakon razgovora s prijateljem s kojim radim; možda ne usko, ali se čujemo često, razmišljala sam o nama i kako gledamo na stvari oko nas. Mi smo zaista kao tisak, koji samo vidi loše vijesti i javlja ih svima, a one dobre vijesti zaboravlja, jer, tobože, nisu interesantne. Pučanstvo uglavom želi čuti - tako bar tisak smatra - loše vijesti, jer to je ono što nosi novine i interes.

No, ja tako ne mislim, I uvjerena sam da se - negdje na kraju - I Vi slažete samnom, i zato bih danas željela reci koju o dobrim vijestima, o pozitivnim stvarima iz našeg života i naše zajednice. Pogledajte oko sebe koliko ste dobrih ljudi upoznali u svom radu. Jasno, ima i loših, ali postotak onih dobrih je puno veći. Govorimo: ne radi se! Zaista? Svakog petka, subote i nedjelje su neke večere ili zabave. Mnogo ljudi iz raznih društava, fondova, ili udruga radi iz sve snage. Treninzi, probe, sastanci: rad iz sve snage! Čitate li bilo koje novine vidimo da naš novac dolazi na pravo mjesto - uglavnom. Jasno, koji puta ne dodje tamo gdje je namijenjeno, i to se obično čuje na sve strane, ali kad stigne na pravo mjesto - šutnja. Da se tako nešto ne dogodi treba pitati gdje je naša pomoć, koju smo poslali i dobri rezultati će sigurno biti. Pitamo se gdje su nam ljudi nestali? Kako nestali? Pogledajte naše zabave ili, recimo naše mlade plesne ansamble, ili razne klubove. Tko ih uči? Dragovoljci! Pogledajte te naše silne večere na kojima se još i danas skuplja velika pomoć, koja ide točno tamo gdje je upućena - tamo su dragovoljci. Svi ti dobri, nesebični ljudi su na sastancima Kongresa, raznih društava, fondova - i ženskih i mješovitih. Stotine dragovoljaca rade u nasim župnim društvima, pjevačkim zborovima, nogometnim klubovima, plesnim ansablama - kakav smo mi poseban narod!!!! Koliko mi dajemo od sebe za druge!

Zato danas, umjesto kritike, koja je možda bila na mjestu (čitati ćete ju drugi put) ja, u ime Cirkulara i svih dopisnika, šaljem zasluženu čestitku svim ljudima koji rade bez ikakve naknade - bar ne materijalne. S obzirom da sam i ja jedna od njih mislim da treba reći na kraju: najveća zahvala svakome od nas je dobro učinjen rad i smješak onoga kome je pomoć namijenjena. Onu toplinu, koju mi nosimo u srcu, jer znamo da smo nešto dobro učinili, nitko i ništa ne može platiti V.K.

NEKO LIKO CRTA UZ PUHALO VRTA

Statistika jedna kaže, (nađam se da ne laže) da samo oko 14% Ontario Hrvata aktivno sudjeluje u životu zajednice, a ostali su iz jata izgubljene ptice!

**I EVO JEDNE ANALIZE SITUACIJE
NAMA BLIZE:**

Mnogi zaspali, pa stoje sa strane, kao od stabla odsječene grane!

Mnogi nikad čuli za “Oluju” i “Bljesak”- uturili glavu, kao noj, u pijesak!

Postoji i poneka ekipa, koja radi bez skrupula i principa.

Ima i tako zvana “Hrvatska Elita” koje nema nigdje gdje nema profita!

Imamo i boraca iz naslonjaca - jezikom sjeku, umjesto mača!

A neki prominentniji ljudi i manji i veci prodaju nam obećanja, a ne drže do riječi.

No, hvala Bože, ima nade! Postoje i idealisti što bez računice rade i računati su im uvijek čisti!

Uz pozdrav, *Ivica*

Sjećamo se prijatelja.....

Hrvatske i Konzulu Gosp. Ivanu Picukariću, Hrvatsko-Kanadskom Kongresu i njegovu predsjedniku Dr. Ivanu Hrvoiću, profesorima s Odsjeka Slavistike Sveučilista u Torontu: Gosp. Kenu Lantzu i Ralphu Bogartu, Radio postajama “Hrvatska straža”, “Glas Hrvatske” i “Zvuci Hrvatske” iz Toronta te njihovim urednicima: vel. Josipu Gjuranu, G-dji. Rini Šlezić, Gosp. Ivici Lončariću i Martinu Latinčiću, “Župnom Vjesniku” hrvatskih rinokatoličkih župa Toronta i okolice, “Hrvatskom informativnom Uredu” (Croatian Communnity Services), G-dji Milly Škrtić i G-djici Kseniji Pavlić.

Vladimir Nazor: HRVATSKI JEZIK

U tebi sam vijek proživio
Drevni i lijepi jeziče Hrvata;
Rodjena na morskom pragu tvojih vrata
Polako sam te, uz trud, osvojio.

Povede Ti i gdje nisam bio
Na vrhu gore i na kraju gata,
U kolibici, u kući od zlata
Svuda je meni glas tvoj zubori.

Htio sam biti glazbalo na kome
Zvuče ko žice, mirišu ko cvijeće
Rojevi riječi u govoru tvome.

Pa, uzdignut nad zipkom i nad grobom,
Da u tebi dišem i da živim s tobom,
Tonda kad me više neće biti.

MOJ HRVATSKI JEZIK

Hrvatski jezik majka je tri djeteta. Svatko je od njih jedno narječje. Svako dijete je lijepo, s djetinjim osmijehom i snovima u srcu. I kao što su djeca dio svoje majke, i svojoj majci mila i draga, tako su i ova tri narječja dio hrvatskog jezika koji je omiljen od istoka do zapada, od sjevera do juga domovine moje. U mojim je mislima, u mojem srcu, u mojim ustima.

Tako će uvijek biti. Jer hrvatski jezik isto je što i moj dom, moja kuća, domovina, majka, moje znanje.

Sve što znam i poznajem, sve je opisano i uljepšano hrvatskim jezikom. Moja ga ruka svakim danom ispisuje jer on pripada meni.

Od svih mjesta na Zemlji rođen sam baš ovdje, u Hrvatskoj, zemlji meni najljepšeg i najdražeg jezika.

Ana Benačić VIII razred
OS A.K. Zrinski, Retkovci (Danica, HKK 1998, str. 73)

GOVORIMO HRVATSKI

Kako smo obećali u prošlom broju Cirkulara nastavljamo sa “Deset teza o hrvatskom jeziku”. U idućem broju nastavit ćemo s obradom daljnjih točaka.

KAKAV JE ODNOS HRVATSKOGA STANDARDNOG JEZIKA PREMA KAJKAVŠTINI I ČAKAVŠTINI?

4. Hrvatski standardni jezik, nastao sredinom XVIII stoljeća, i u naše je doba otvoren prema kajkavskom i čakavskom narječju.

U hrvatskom jeziku dijalekti kao prostorni oblici narodnoga, pučkog jezika imaju veće značenje i važniju ulogu nego što je to prosjek u jezicima drugih evropskih zemalja. Hrvatski dijalekti, koji se svrstavaju u tri skupine: kajkavsko, čakavsko i štokavsko narječje - izgrađuju se više-manje ravnopravno od konca XV. do polovice XVIII. st. u pokrajinske hrvatske književne i pismene jezike. Kulturno-jezične tekovine toga razdoblja nasljeđuje sljedeće razdoblje, u kojem pokrajinski kajkavski pismeni jazik postepeno dobiva obilježja standardnoga jezika, a umjesto svih drugih pokrajinskih jezika počinje se stvarati novoštokavski hrvatski standardni jezik s ikavsko-ijekavskim dvojstvom. Hrvatski narodni preporod u početku tridesetih godina prošloga stoljeća ujedinjuje jezično sve Hrvate u tom novoštokavsnkom standardnom jeziku, a dvatri desetljeća poslije napušta se i ikavsko-ijekavsko dvojstvo pa tako hrvatski standardni jesik dobiva konačan homogen oblik, novoštokavski ijekavski, ali u pojedinim jezičnim i rječničkim crtama obogaćen ugrađenim naslijedjem, s jedne strane, kajkavskog i čakavskog, s druge strane nenovoštokavskog, s treće strane, ikavskoga novoštokavskoga podrijetla. Zato je hrvatski standardni jezik i danas otvoren prema dijalektima kajkavskoga i čakavskoga narječja i iz njih slobodna usvaja jezična sredstva ako su potrebna i korisna, prilagođujući ih svojim zakonima. Takav odnos prema kajkavskom i čakavskom narječju jedna je od bitnih značajka hrvatskoga standardnoga jezika, jednako kao što je nazočnost kajkavskoga i čakavskoga literarnog stvaranja i danas bitnom značajkom hrvatske književnosti.

Deklaracija o Hrvatskome jeziku
Matica Hrvatska

....Blunders by international civil servants in interpreting the applications of sanctions led to Belgrade Military Hospital being put on the blacklist, although Geneva Conventions entitled that hospital to be treated in the same way as the civilian hospitals.

CRIMES WITHOUT PUNISHMENT
Humanitarian Action in former Yugoslavia
Michelle Mercier

NEWS IN ENGLISH VIJESTI NA ENGLESKOM COMPILED BY: S. L. BUTKOVIC

CROATIA'S NEW PRIORITIES

Croatia's new ruling party, the Croatian Democratic Union (HDZ), is steaming ahead towards its fourth party convention, which will be held in mid-February. This convention has already been described as a turning point from a wartime to peacetime Croatia.

In other words, this means that after Croatia has successfully concluded the peaceful reintegration of Eastern Slavonia and finally and conclusively assumed control over its international borders, the grand patriotic issues that prevailed in the past seven years will no longer steal the limelight. Instead, political energies will be utilized towards the achievement of robust economic growth, insistence on social justice and the development of full democracy.

This shift towards new priorities has been signaled not only in the statements of government and party officials, but in concrete actions as well, such as the preparation for a historic pension system reform or the recent privatization of the last state-owned holdings in Croatia's major newspapers (excluding Vjesnik, whose turn will also come soon), which gave foreign capital a foothold on the Croatian media scene.

Preparations for the fourth HDZ convention are being rounded up in the same atmosphere. The convention is being held to adopt a manifesto which sources say will focus on social and economic issues, i.e. on solving the problems that weigh mos heavily on the average citizen. If we add to this the announcement of a trust towards rejuvenating membership aimed at preparing the party for the coming third millennium, as well as an introduction of interest-based organization to the party which is modeled after Europe's great democratic parties, we can safely say that Croatia is readying itself for a new era and new challenges. (Croatia Weekly)

CROATIA TO BUILD 1,814 KM OF HIGHWAYS

ZAGREB - In the wake of deals with the Italian company Astaldi, French Boygues and the German concern Walter Bau, a contract should also be signed with the US construction firm Bechtel for a highway which will link Zagreb and Dubrovnik and pass through Bosnian territory.

CLINTON'S CONGRATULATIONS ON REINTEGRATION

ZAGREB: ROBERT GELBARD, the special envoy of the US President and Secretary of State for the implementation of the Dayton Accords, read a message from ZUS President Bill Clinton at a press conference held in Borovo Naselje on

Thursday, on the conclusion of the INTAES mandate in Eastern Slavonia.

In his message, Clinton praised the Government of the Republic of Croatia and all residents of Eastern Slavonia, Baranja and Western Srijem, for their cooperation with the UN in settling their differences and reintegrating this area into the Republic of Croatia in a peaceful manner after six years of bitter ethnic conflict.

EXECUTION SURVIVOR REVEALS MASS GRAVE !

EASTERN SLAVONIA - Mile Ivacic was captured in 1991 with four other Croats. They were taken by Serbs to the courtyard of an Orthodox church and shot. Ivancic was only wounded in the arm, so he hid and then managed to escape.

Today he is one of the witness. After the exhumation of the mass grave in Towarnik, a search for 40 other bodies in Bogdanovci, Seles, Ernestinovo, Orlovnjak and Šarvas will continue. At the beginning of February, the excavation of Vukovar's new Dubrava cemetery is expected, where 1,160 victims of the aggression were buried. The investigation team is expected to work for two to three months.

AMERICAN NATO TROOPS DETAIN A NOTORIOUS SERB WAR CRIMES SUSPECT - “ADOLPH”

SARAJEVO - Giving the Bosnian peace process a fresh boost, American NATO troops detained a notorious Serb war crimes suspect, Goran Jelasic - and sent him to the International Criminal Tribunal in the Hague - while the Bosnian Serb Parliament chose a moderate, Milorad Dodik, to lead Bosnia's Serb half. The seizure of Jelasic in the town of Bijeljina was the first time that U.S. troops have apprehended on of Bosnia's indicted war criminals and Nato's third such arrest. Jelasic, 29, who run an infamous detention camp in Brcko in 1992, is charged with killing at least 16 inmates.

In addition, the indictment against Goran Jelasic, who gave himself the nickname “Adolph”, contains 77 counts of genocide, murder and torture, beating, inhumane treatment of camp prisoners and theft of their property.

FOREIGN MINISTER GRANIC GIVES LECTURE IN PARIS

PARIS (HINA) - Croatian Foreign Minister Mate Granic on February 5th 1998 delivered a lecture at the French Institute for International Relations in Paris.

Granic is visiting the French Capital at the invitation of his French counterpart Hubert Vedrine. Granic spoke about the situation in the region and outlined Croatia's strategic foreign policy commitments. After the lecture, Granic met with French parliament member Christine Doutin, who is also president of the France-Croatia Friendship Society.

**FORMER BRITISH PRIME MINISTER
MARGARET THATCHER IN A LETTER
TO PRESIDENT FRANJO TUDJMAN
ON VUKOVAR....**

"I share the joy of the Croatian people at the successful reintegration of the Croatian Danubian Area within Croatia.. It is particularly heartening to know that the Croat refugees from this area, who have known so much frustration and suffering, will at last be able to return home. I know that you personally have waited long and worked hard for this moment.

But for the friends of Croatia this joy will also be mixed with sorrow as we recall the terrible events of 1991, and particularly the fate of Vukovar and its inhabitants. Had the international community moved resolutely to prevent aggression, thousands of Croats would not have lost their lives, their limbs, their dear ones or their homes. And had the Serbian

aggression not been allowed to succeed against Vukovar and elsewhere, the authors of that aggression in Belgrade would not have been encouraged to move against Bosnia, and so terrible, continuous tragedy would have been averted.

It is good that the UNTAES mandate in Eastern Slavonia has been effectively carried out and can be successfully brought to an end. This constitutes some small recompense from an international community which abandoned Croatia in its agony, turning their backs on scenes of horrific barbarity the likes of which Europe had not seen for half a century. But the international community also owes Croatia action - action to help with the reconstruction of Vukovar and elsewhere, and action to ensure that those who perpetrated the atrocities - and whose identities are known - are brought to justice.

You can take heart that a just cause has triumphed and that those who gave their lives for it did not die in vain."

CROATIA WEEKLY, Vol 1, No. 2, Pg. 1

WORTH REPEATING:

Milorad Pupovac, the leader of the Serb minority in Croatia, recently stated that after seven years of hardship, the time has come for life throughout Croatia to revert back to normality. Ethnic Serbs will do their best to make 1998 a year of recovery in all domains of life and social and economic betterment, he said.

PRAZNIH GOLIH RUKU -
"UGROŽENI SRBIN" U HRVATSKOJ

**GOVOR G-DJICE JASNE ŠEGO
6. VELJACE 1998**

Dobra večer svim ljudima dobre volje i dobro došli na večerašnje druženje. Pjesnik je jednom napisao:

"Hrvatska, bakljo mojih nevolja
suzno uzglavlje moga progonstva"

"Pruži mi svoju kraljevsku, prosjačku ruku
i ja ću biti i bitisati
dokle bude biti i bitisati
i posljednje Tvoje dijete.
Diži se Hrvatska, jer iako smo sami i slabi
u početku bijaše hrvatska riječ,
i riječ hrvatska će biti djelo!

Pjesnička vizija, želja i htijenje da Hrvatska zablista blagoslovom slobode i neovisnosti postala je stvarnošću. Izborili smo ono o čemu su sanjali brojni naraštaji. Svi smo mi svjesni bilo kao sudionici rata, ili oni koji su daleko od domovine, pomagali i disali u ritmu domovinskoga daha i srca svog truda i odricanja, žrtava i pobjedničkog zanosa u svakome kutku kugle zemaljske u kojem stanuje: nesebična hrvatska duša.

Bila je to samo jedna velika pobjeda, putokaz za budućnost. Moramo, međutim, svladati i brojne druge prepreke na svome putu poštenja, dobrote i humanosti. Jedan od glavnih puteva koji moramo izgraditi je put koji će čvršće povezivati domovinsku i iseljenu Hrvatsku. Jedan smo narod, a kadkad nas, osim velikog oceana dijeli i more nerazumijevanja i nesporazuma. Tim morem ponekad zapušu olujni vjetrovi suprotnosti - različitih mišljenja i pogleda na život i svijet. Domovinska i iseljena Hrvatska kadkad se međusobno optužuju da jedna drugoj okreće leđa, da je stisak ruke mlohav, a zagrljaj hladan. Kanadski Hrvati, povratnici u domovinu, često se žale da im braća u rodjenoj zemlji otežavaju nove početke. Novopridošli Hrvati kažu, pak, da ih kanadski Hrvati ne dočekuju raširenih ruku, da se ne sjete ubrati ni usputni cvijetak u znak dobrodošlice.

U spomenutom ima i istine i pretjerivanja, ali nijekati taj problem značilo bi zabiti glavu u pijesak i svakodnevno sve dublje uranjati u mrak. RAT NAS JE ZBLIŽIO, NE DOPUSTIMO DA NAS MIR UDALJUJE!

Moramo se okrenuti jedni drugima s više povjerenja, suosjećanja, s više smisla za međusobnu pomoć i zajedništvo. Ono neće ugušiti našu posebnost, naprotiv, može joj dati novu, sadržajnu, kvalitetniju mjeru postojanja.

Svatko od nas treba ponesto žrtvovati za opću dobrobit i za ideju bratstva. Svjesni smo da nije dovoljno samo mahati zastavama i izricati krilatice. Treba raditi, truditi se, žrtvovati se; žrtva nije davanje od viška, žrtva je odricanje od onoga što nam puno znači za ideju i istinu.

Mlade naraštaje hrvatskih Kanadjana treba učiti prihvaćati obje kulture i oba jezika - treba im otkrivati duhovna bogatstva dviju zemalja - shvatiti se da usvajajući ih, Rilkeovim riječima rečeno, "žive u krizama koji se šire"

Ne smije se ponoviti nesreća starijih generacija od kojih su neki materinski jezik zaboravili, a engleski nikada nisu dobro naučili, pa su osjećali nepripadnost nikome. Osjećali su se strancima u svijetu i kod kuće i pjevali žalopojke, ne razmišljajući o znanju koje pokreće svijet.

Treba osmisliti program koji će sigurnim koracima voditi našu djecu putovima hrvatskoga jezika, od malih nogu do zrelosti. Treba im usaditi ljubav prema starom kraju. Znanje jezika svojih predaka pomoći će boljem razumijevanju svoje povijesti, zemljopisa, kulture i umjetnosti: općenito - svih materijalnih i duhovnih dobara, da jednom, kad odrastu, svjesni svoga identiteta, svojih korijena i nacionalnog bica, mogu slobodno odabrati i odlučiti hoće li živjeti u Kanadi, Hrvatskoj ili gdje drugdje pod svodom nebeskim. Osobno sam za povratak jer domovinsko sunce najnježnije miluje svojom toplinom. Istraživanja su pokazala da su bilingualna djeca uspješnija u školi, ne samo u jezicima, već i u drugim školskim predmetima. Ne kaže se bez razloga: koliko jezika govoriš, toliko ljudi vrijediš! Obrazovanje i znanje otvaraju ljudima oči za mogućnosti promjena na bolje.

Kvaliteta i dobro organizirana poduka hrvatskoga jezika i kulture treba pomoći uz dakako rad kulturno-umjetničkih, znanstvenih i drugih udruga, unapređenju iseljeničkog života. Vi financirate program poduke hrvatskoga jezika na Sveučilištu u Torontu, stoga Vi trebate postaviti kriterij za taj, vrlo odgovoran posao. Vi trebate imati uvid u sve što se radi na Sveučilištu i u svaki potrošen dolar.

Ove školske godine posao lektora hrvatskoga jezika obavljen je. Za sljedeću godinu možda ćete dobiti nekoga drugoga. U "lijepoj našoj" ima mnogo darovitih, obrazovanih i ambicioznih stručnjaka, domoljuba i altruista koji će znati dobro i savjesno obaviti svoj posao. Glavnu riječ u odabiranju imate, dakle, Vi. Osobno ću se truditi da svoj posao završim savjesno. Zalagat ću se za stručnost, za odnose uzajamnog štovanja, poticanja i razumijevanja, kako bismo tišta srca i savjesti mogli jedni drugima pogledati u oči.

Ako nas rad bude na višoj razini (jer nije dovoljno samo htjeti; važno je i znati) više ćemo štovati sebe same, te će nas ozbiljnije shvaćati i ovo kanadsko, multikulturalno društvo.

Neka je blagoslovljen još jedan plemeniti pokušaj otimanja hrvatskoga jezika i kulture od zaborava. Vjerujem da će Vaši potomci biti ponosni na Vas i zahvalni što ste uspjeli sačuvati identitet i duh hrvatstva (koji na domovinskim prostorima zvuči od stoljeća sedmog), prenijeti i u zakutke daleke Kanade.

Počela sam stihovima, pa ću stihovima i završiti. Neka to bude znak moje zahvalnosti svima Vama koji ste upriličili ovo druženje, koji potičete moj rad i svima koji ste večeras došli. Osobito zahvaljujem Generalnom Konzulatu Republike

PREPORUČUJEMO:
KNJIGE, ČASOPISE, MAGAZINE

Pred par dana bila sam u jednoj od poznatijih torontskih prodavaonica knjiga, novina, časopisa i magazina “Litchman’s”. Tamo redovno kupujem “European”, koji je na mojoj listi novina koje pratim. Ovaj puta krenula sam među povjesne knjige i pregledala što imaju na našu, hrvatsku temu.Na žalost nije bilo mnogo, tek pokoja knjiga i to ne direktno o Hrvatskoj, već smo mi spomenuti tu i tamo. Oko mi je zapelo za dvije knjige.

Nakon sto sam pregledala te dvije knjige pitam se: dali danas, nakon rata u Hrvatskoj i Bosni, mi Hrvati, znamo što se događa u svijetu knjiga i časopisa, i koliko mi pratimo događaje u svijetu i što se o nama piše? Drugo, i to vrlo ozbiljno pitanje je upuceno Kanadsko-Hrvatskom Kongresu, i našim lobistima: dali oni uopće ista rade? Dokaz njihovog nerada je knjiga “The Sharp end”, o kojoj pišem.

“THE SHARP END, A CANADIAN SOLDIER’S STORY”, autor JAMES DAVIES, izdavačka kuća Douglas & McIntyre (ista izdavačka kuća koja je izdala knjigu L. MacKenzija, čak je i MacKenzie napaisao par “toplih” riječi o knjizi) .Mislim da je nužno da Vam izvadim par “bisera” iz knjige, jer iako smatram da pisac ove knjige nije zaista “zločest” jer je očito da ne zna istinu, jer ga nitko nije uputio u pravo stanje, ipak smatram da je ova knjiga zaista prepuna netočnosti i čudnog pogleda na nas, Hrvate i Bosance. Pitanje, koje ću ja postaviti kanadskom Ministarstvu Obrane čim nadjem malo vremena će biti slijedeće: dali su stavovi koje je zauzeo ovaj “mirotvorac” i njegov bataljon bili službeni stavovi Kanade ili U.N.-a? Pisac ove knjige je, na žalost, pod utiskom da smo mi malo, pa nista, nevrjedni ičije pozornosti. Da počnemo: “... or it was just a drunken Croat having a laugh at our expense” (pg 96); “it was in this fashion that the Serbs had resisted forty divisions of Germans during World War Two” (pg 92) or “No doubt the Croats felt a great pride in their accomplishments. They were the Kings of the Hill.” (Pg 102), 0 or “in truth, we weren’t in Croatia to defend the Croats or replace their fledgling army. We were there to ensure the Croats were not murdering Serbs and vice versa.”Page 102),, or “So we continued to patrol the enclave (Pakrac) with a mutual understanding between the Serbs and us, keep it (the weapons) out of our sight and you can have it.” (Pg 131). Što se više ulazi u knjigu vidi se da je taj kanadski “peacekeeper” - samo jedan od mnogih - u stvari samo bio u “former Jugoslaviji” radi “nezaštićenih Srba”. Riječi koje upotrebljava o Muslimanima još su teže: njih rutinski zove “animals”. Još jedan mali podatak: za autora ove knjige L. MacKenzie je heroj.

Drugu knjigu koju sam uočila bila je enciklopedija “THE ILLUSTRATED HISTORY OF THE 20TH CENTURY” izdavač DK PUBLISHING BOOK, 1997 godine.. Ta njiga me je zaista iznenadila, ovaj puta pozitivno. Knjiga je prekrasno opremljena, urednici su preko izvrsnih slika i teksta opisali događaje ovog stoljeća. Spominje se i nas. Na str.285 je slika Dubrovnika u plamenu s opisom točnih događaja, zatim iduća strana 15 siječanj 1992 priznata i Hrvatska i Slovenija, 1992

srpski koncentracioni logori, 1994 masakr u Sarajevu, zatim piše o završetku rata i Daytonu. Što me je najviše dojmilo je to da je bez imalo ustručavanja ili podjele krivice. koja je u posljednje vrijeme tako popularna, urednik pokazao prstom na krivce užasa na Balkanu, tako da mladi Kanade kad uzmu tu knjigu u ruke znaju istinu. Kniga je zaista izvrsna I pucna, ne samo radi nas, jer mnogi svjetski događaji su izvmo opisani.

Danas s ovim člankom ne preporučujem ništa, već samo pitam: dali gledate što nam rade iza ledja razni “dušebrižnici”? Pogledajte oko sebe što se piše, nas rad zaista nije gotov, i iako je svjetska publika shvatila istinu - gledajući užas u Hrvatskoj i Bosni - mi svi, a posebno intelektualci, trebamo pomno pratiti tisak i gledati kako nas se ponovo polako stavlja u istu vreću s ubicama preko Drine, bez obzira na Vukovar, Dalj ili Škabrnju, da spomenem samo par mjesta žalosti. Ja sam radi prevelike zaposlenosti prestala pratiti tisak tako pomno kao prije, no ova posjeta “Leitchmans”-u mi je otvorila oči: koliko god da je krvava istina o Hrvatskoj i Bosni pokazala svijetu tko je tko, mi Hrvati spavamo i ne vidimo kako nam oni preko Drine opet pokušavaju krojiti sudbu, jer kako znamo koji puta riječ na pravom mjestu je ubojitija od oružja.

Valentina

Perhaps we should remind you of this interesting event in the past. Please pay special attention to the third chapter, first two lines:

Operation Showtime: "Showtime" is what military types call full scale, big gun action.

And showtime, in book promotion campaign terms, is what Scott McIntyre, of Douglas & McIntyre, is gearing up for with the launch this fall of his company's blockbuster non-fiction book: *Peacekeeper: The Road to Sarajevo*, the memories of retired Canadian Major-General Lewis MacKenzie. An advanced sample chapter of the book will be unveiled at the Canadian Booksellers Convention in Vancouver at the end of this month, where MacKenzie will address the retailing troops. The company plans a first printing of 25,000 copies and has sold mass-market paperback rights to Harper-Collins Canada.

Rights to *Peacekeeper* have also been sold abroad in Serbia and Montenegro. Interestingly, McIntyre has yet to find a Quebec publisher - a disconcerting reminder that even countries much happier than the former Yugoslavia are divided along ethnic lines.

We hear McIntyre, whom MacKenzie teasingly refers as to “my yuppie publisher” is bracing the military hero for the rigours of a full-scale book tour of duty. Recently, just after MacKenzie completed the manuscript, McIntyre sent him a bottle of champagne with a card attached:”In truth this is the only thing yuppie publishers are good for. And yes, the book *is* that good.

Globe and Mail, June 15,1993

‘KOLINJE” U SLUŽBI DORINE
SIROČADI!

Kao glavni povjerenik “Dore” na ovim prostorima, Mississauga, Toronto i okolice, želim Vam se obratiti sa par riječi o Zakladi “Dora”. Kad je 1991 Srbija i srpski narod krenuo u najbrutalniji rat protiv Hrvatske i svega što je Hrvatsko, hrvatski je narod bio prisiljen da se brani. Mnogi se naši muževi nikad nisu vratili svojoj ženi i djeci, a od onih koji su se vratili, mnogi će ostati doživotni invalidi.

Hrvatska vlada preko Hrvatske Matice liseljenika u rujnu 1991 osniva Zakladu “Dora” s glavnim ciljem da osigura i prikupi materijalnu pomoć djeci bez roditelja ili teških invalida, t.j. žrtvama rata. Ovdje u Kanadi Hrvati takodjer nisu spavali, već smo otvorili nekoliko Dorinih povjereničkih centara. Dorin Centar u Mississaugi djeluje od samog početka. Suradnici i glavni sponzori su: MODERN AGE PLASTICS, CYRAKY GROSSI DRAGANJAC PRESSMAN i ODSJEK H.B.Z. BAN JELACIC Mississauga. U proteklih pet godina neumornog rada, kroz organizaciju Dorinih golf turnira uspijevamo poslati pomoć za 25 djece po \$ 50.00 mjesečno. Do sada smo poslali preko \$ 72,850.00 samo novčane pomoći djeci palih hrvatskih branitelja. Na ovu smo činjenicu vrlo ponosni, ne samo mi, koji smo direktno uključeni u ovaj plemeniti rad, već se nadamo i cijela hrvatska i kanadska zajednica, koja to pomaže. S takvim radom nastavljamo i dalje, pa Vas već sada pozivamo da se i Vi uključite, te da nam direktno pomognete u organizaciji našeg sljedećeg Dorinog Golf Turnira, koji će se održati 16. Lipnja 1998. Toliko o Zakladi “Dora” , a sada malo o kolinju.

Sa zabavom zvanom “kolinje”, naš stari hrvatski običaj, počeli smo prošle godine. Glavna je svrha ovog domjenka prikupiti novčanu pomoć za troškove liječenja djevojčice Dinke Ciprić. Pitate se tko je Dinka Ciprić? Rodjena u Vukovar, 14.godisnja Dinka ima starijeg brata, majku i oca teškog invalida, žrtva rata. Obitelj Ciprić, kao i mnoge hrvatske obitelji, živjela je u Vukovaru sve dok srpski neprijatelj nije uništio sve što je hrvatsko, pa tako i sam Vukovar. Ciprići, ipak sretniji od mnogih, bijegom se spase od tog užasa. Kuća u kojoj se Dinka rodila bude razorena, a otac ranjen braneći Vukovar i domovinu. Dinka, onda samo 8 godina, stara prolazi kroz te strahote, strada na živce i od stresa oboli od “vitiligo” ili poremećaja kožne pigmentacije. Tada majka pronalazi jedinu bolnicu na svijetu koja liječi takova oboljenja, u Izraelu, Jeruzalemu, na samom Mrtvom moru. Liječnička diagnoza glasi: liječenje bar dvije godine po 4 - 6 tjedana, uz cijenu svaki puta preko \$ 7,600.00. Očajna majka traži pomoć po Hrvatskoj, zakuca na mnoga vrata, no, samo joj jedna radna organizacija dodjeljuje 1000 kuna. Ni izdaleka dovoljno da nekud krene. U toj majčinoj ljubavi nalazi snage da se obrati na Dorin ogranak u Mississaugi, svojim kumovima, t.j. više godisnjim sponzorima naše male Dinke. Po primitku te molbe

iskrsne ideja “kolinja” od kojeg šaljemo čistu dobit od \$ 3,000.00 našoj Dinki. Za razliku troška majka uzima kredit na pet godina i tako naša Dinka prošle godine prvi puta odlazi na liječenje u Jeruzalem. Nakon četiri tjedna liječenja Dinki se vidno poboljšava kožno stanje, što nas osobito veseli.

Eto, zato smo i prošle subote 24. sječnja 1998 održali našu drugu zabavu zvanu “Kolinje”, koja je takodjer bila vrlo uspješna. Domaći specijaliteti nasih poznatih mesara: krvavice, mesne kobase, friško napravljene i lagano dimljene, bila je prava poslastica za sve prisutne. Dvorana naše Župe “Hrvatskih Mučenika” popunjena do zadnjeg mjesta! Po blagoslovu Župnika Ivce Kecerina počela je večera, potom slijedi mali program, a zatim pjesma i ples do zore. S ponosom možemo reći da ce ista večer omogućiti da našoj Dinki i ove godine pošaljemo \$ 3,000.00 da bi po završetku školske godine mogla krenuti u Jeruzalem, da se ako Bog da, potpuno izliječi.

U ime organizatora, našeg Odsjeka Hrvatske Bratske Zajednice 525 Ban Jelačić, Mississauga, Zaklade “Dora” i dorine dječice, našeg gosta Stjepana Sabljarića, Ivce Hajsana, tamburaša Sv. Juraj, Hamilton pod vodstvom brata Branka Pahanića, tamburaša odsjeka 525 “Ban Jelačić” Mississauga, naših mesara i kuharica, te svima Vama koji ste bili prisutni i onima koji su na bilo koji drugi način pridonijeli ovom uspjehu, najtoplije se zahvaljujemo.

Vaša podrška samo je jedna od tisuću kapi, koja zajedno s ostalima teče u slapu plemenitosti i dobrote, te svojom ljepotom dokazuje da čovjek može ljubiti bližnjega svoga, kao i samoga sebe.

Stanko Trtanj

MOLITVA ZA HRVATE
POGINULE U RATU

Molitve u ruke nek im dodju

I osvijetli im Bože stazu nebesku

Mirom Rajskim
duša da im uznešena bude

Po volji Tvojoj Bože
i molitvi zemlje
osvijetli im stazu vječnu.

Nepoznati pisac

MAUZOLEJ OBITELJI MEŠTROVIĆ STRADAO U SRPSKOJ AGRESIJI

Britanski časopis *Museum Management and Curatorship*, vol. 14, 1995, str. 419 - 421, donosi članak Flore Turner pod naslovom “Damage to the Meštrović Mausoleum and sculpture at Otavice”. Autorica odaje priznanje Ivanu Meštroviću kao jednom od najvećih hrvatskih umjetnika dvadesetog stoljeća čija su kiparska djela i uspješne izložbe donijele majstoru slavu ne samo kod kuće nego i po glavnim centrima Europe i Sjedinjenih Država. Umro je godine 1962 u Americi gdje se naselio nakon Drugog Svjetskog rata i uspješno radio kao kipar i profesor umjetnosti. Tijelo mu je bilo prevezeno u domovinu Hrvatsku i sahranjeno u mauzoleju, sagradjenom po njegovom arhitektonskom nacrtu. U toj skladnoj kapelici sa kupolom bio je također i značajan broj Meštrovicevih skulptura, uglavnom ukrasnih zidnih reljefa, kao na pr. Polaganje Krista u Grob.

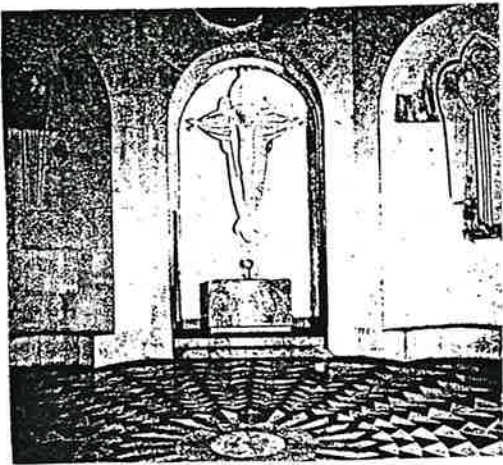
Srpska agresija nije poštedita taj biser, pa kad je to područje bilo oslobođeno u Oluji 1995, učinjena šteta i barbarski vandalizam zapanjio je kulturni svijet, a direktor “Meštrović Foundation”-a Guido Quien podnio je detaljni izvještaj na odgovarajućem mjestu. Stube koje vode prema ulazu bile su zakrčene posjeklim drvećem i nagorjelim granama. Svetište je bilo obeščašćeno ljudskim i životinjskim izmetima, i cijeli prostor bio je rabljen kao latrina. Umjetnička djela, od kojih su neka bila u specijalnim vitrinama, bila su oštećena, a dijelovi stopala od figure Evandjelista i Krista na Krizu odbijeni. Elegantna prozorska okna od alabastera bila su polupana, a blato nabacano po reljefima Rodjenja Isosuva i Polaganja u Grob. Sam oltar bio je oštećen na nekoliko mjesta, monstranca ukradena, a zidovi oslikani srpskim simbolima. Brončana ulazna vrata Mauzoleja bila su skinuta i rastavljena, i jedno krilo upotrebljeno kao ljestve za silazak u kriptu, gdje su banditi provalili u ljesove Mestrovicideve braće. Brončani reljefi na ulaznim vratima Mauzoleja sa likovima članova obitelji ukradeni su i ne zna se gdje su.

U obližnjem Drnišu zatečena situacija nije bila nimalo bolja. Meštrovicev kip Majke i Djeteta je nestao, a isto tako i skulptura Svetog Roka, sveca zaštitnika grada Drniša. Od kipa Svetog Ante ostala je samo jedna ispružena ruka.

Doprinos Nede Lajpen

JUST IN.....

- prompted by the 30th anniversary of the musical career of Josipa Lisac, a singer who has bridged the eternal gap between popular and so-called serious music with her authentic creativity, Croatia Records has released the first Croatian musical anthology on eight CDs titled *JOSIPA LISAC ANTHOLOGY* 1967-1997. This is a compilation of all of her studio and live albums.
- DUBROVNIK SUMMER FESTIVAL will be held from June 10 - Aug. 25/1998. Programme includes: Music, drama, folklore and opera performances. The festival is included in the festival calender of theEuropean

Association, along with 63 more festivals to be held in the towns and cities of Europe, as well as in Ankara, Jerusalem and Osaka. For further information please call tel (020) 412-288

- THE SUMMER OF SPLIT (June 14 - Aug.14,98) programme includes drama, opera, ballet and concert performances. For further information please call (021) 589-957
- THE INTERNATIONAL CHILDREN’S FESTIVAL IN SIBENIK (21 - July 7,98) The programme includes the creative works of the youngest and for the youngest (plays for children, puppet-plays, ballet collages) Tel (022) 213-145
- Last year the Tourist Association of the City of Zagreb has become a member of the Federation of European Cities’ Tourist Office - FECTO. The basic aims of this organization is to present and promote the tourist offer of a;; European towns that are the members of this organization, the tourist offer of Zagreb is now also included in this presentation programme. And our Zagreb has a lot to offer: The folklore review, Musical biennial, the Jazz Festival, the Festival of Animated Cartoons, exhibitions, opera performances, etc. For the lovers of organ music, for instance, a cycle of organ concerts, known as The Organs of the Zagreb Cathedral will be presented.
- Should you like to know more about Zagreb and what and all the information on the range of tourist services offered in Zagreb you can search Internet, too. The Webb address of the Tourist Association of the City of Zagreb is <http://w.w.zagreb-convention.hr>. In addition to general information about the city, the pages on the Internet contain special references to the congress offer in Zagreb with the links to the international associations like the EFCT, as well as the cultural offer with the links to the European association FECTO and “Art Cities in Europe”.
- On the second Sunday of August from morning to evening everybody in Rovinj exhibits their work (children and adults alike) on Grisia Street in Rovinj becomes the most famous one day exhibition. The awards are extraordinary: prsut and domestic brands of cheeses, and delivered by the mayor, personally.

PRIKAZIVANJE ISTRE

Zvonko Mekinda

Stotine godina živalj u Istri su Hrvati, a nešto kasnije dolaze Slovenci. Nakon Prvog Svjetskog rata Istra je dodijeljena Italiji (god. 1918). Od toga vremena Talijani su se naseljavali u većem broju.

Obala Istre je divna, kao i zaledje. Na širim područjima Istre govorilo se hrvatski. Na žalost, neki Hrvati i Slovenci su se potalijanili, pa su na svoje originalno ime na pr. Borić dodali talijanske srokovе, pa su postali “Boricci”. Svejedno, bio je to konglomerat jezika. Nakon II Svjetskog rata kad je Istra bila pripojena Hrvatskoj (ili pak ako želite toj ranijoj Jugoslaviji) duh hrvatstva se širio, a tada su se u taj lijepi kraj doseljavali i Srbi.

Danas je i za vječna vremena Istra u sastavu Republike Hrvatske i po broju XVIIIta Županija u državi. Glavni grad je Pazin u središtu Istre, a poznatija mjesta su Buje, Pazin, Labin, Poreč, Pula, Rovinj, Bale, Barban, Brtonigla, Cerovje, Branišće, Groznan, Kanfanar, Kršan, Raša, Lanišće, Lizač, Sveti Lovrec, Marčana, Medulin, Motovun, Sveta Nedilja, Novigrad, Lupoglav, Oprtalj, Pican, Sveti Petar u Šumi, Sveti Vincent, Tinjan, Umag, Višnjan, Vižinada, Vodnjan, Vrsar i Žminj.

Kada sam ranije pisao o županijama Krapinsko-Zagorskoj, Karlovačkoj, Koprivničko-Križevačkoj i Ličko-Senjskoj uvijek sam dodao nešto iz moga života, kada sam živio ili boravio u dotičnim županijama. Tako ću i sada učiniti i vjerujem da neće biti “boring”!

Prvi puta sam bio u Istri, kad sam se iz Knina i Zadra, kao domobranski časnik 1942 vraćao sa službenog puta u Zagreb. Stao sam u Puli, a također prije toga, radi bure, u Malom Lošinj (Talijani su ga zvali Losino piccolo). U Zagreb sam stigao na sam Badnjak.

Godine 1946, Talijani i oni “potalijančeni” su napustali Istru, jer ju je Italija izgubila. Tada su Talijani razarali stanove i druge zgrade, trgali električne žice, da ih uzmu sa sobom, itd. Tada sam vodio veće građevinsko poduzeće u Zagrebu, a moj prijatelj Milan Mačeković poduzeće u Varaždinu. (Ako se koji Medjimurac sjeća, tata Mačeković je imao u Čakovcu veliku trgovinu građevinskog materijala). Mi smo preselili naše građevinske radnike i poslovođe u Pulu, na obnovu grada. Ja sam, odnosno naši ljudi, obnavljali tvornicu cementa, brodogradilište i kazalište. Kolega Štef Huzek, moj stari prijatelj, sada pokojni, bio je voditelj tih radova. Odlazio sam tamo nekoliko puta autom, tako da sam tada u Istri bio u dva navrata. Zagrebačka dječica su odlazila u Medulin, tamo na jugu Istre, na ferije. Tako su i

moji dječaci tamo uživali. Moja supruga je jednom tamo ostala dulje vrijeme i brinula se za djecu. Onda sam, mislim 1948 (?), dobio nalog od Ministarstva građevina da uredim cestu kroz Istru, jer će tim putem doći Breznjev, šef komunista Sovjetskog Saveza. Jurio sam u Ljubljano da se spojim sa Slovencima, koji su dobili sličnu dužnost.

Oh, da, prije odlaska u taj raj zemaljski, Kanadu, bili smo dva puta na ljetovanju u Opatiji (o, da, Opatija ili Abazzia nije u Istri!). Moj otac se je rodio u Rijeci, pa kad sam kao mladić bio kod strica, gledali smo sa Trsata Rijeku i Učku. Zapravo taj rodjak bio je Ivo Vrsalović, direktor trgovačke škole. Dali ga se itko sjeća? To je bilo 1930 godine. Stranica ide kraju i moram prestati s tim svojim memoarima.

(Cirkular br. 6/95)

Dodatak urednice:

Naš Zvonko koji puta naprosto od sreće ne nalazi riječi da opiše ljepotu te naše prelijepe Domovine! Kako je on volio Hrvatsku, ali i Kanadu! Ne mogu a da i ja ne dodam par svojih o Istri, jer i ja sam tamo ostavila svoje srce: godine 1997 boravila sam u Istri dva puta. Prošla sam Hrvatsku više puta, gledala prekrasne krajeve Hrvatske, ali mislim da je Istra posebna.

Kad se ulazi u Istru dočekuje Vas mirnoća pejzaža, sitne kućice, ogradice, putići - baš onakve kao što ih Nazor ili pjesnik Joža Ricov opisuju u svojim djelima, ali da dobijete tu ljepotu i zemlje i riječi probajte izgovoriti istarska imena baš kao što ih Istrani izgovaraju, sa svojim posebnim naglaskom i mekoćom jezika. Što više ulazite u Istru ljepota zemlje je očitija, a boja same zemlje se mijenja. Prošla sam kroz razna mjesta Istre - od Pule do Oprtlja i ne znam koje je ljepše. Ipak, od svega mi je najljepši taj istarski jezik: kad čovjek kaže: “Groznan” usta su mu puna i čini mi se kao da tog trena vidim to mjesto na vrhu brda, mjesto gdje su nasi umjetnici napravili svoju koloniju. Ili Oprtalj na drugom vrhu brda sa starim kućama, prekrasnim crkvama i kolonijom hrvatskih kumjetnika, gdje mi živi prijatelj, umjetnik i kuća mu je puna ljepote i starih hrvatskih uspomena. (U toj kući sam kao dijete prvi puta vidjela hrvatsku zastavu i slike koje su označavale našu prošlost). Prisjetite se, ili samo izgovorite “Motovun” i istog trena kao da Vam Veli Jože izadje pred oči. “Zamblatija”: more u plavetnilu jadranskog - istarskog neba.

Lijepa je naša Istra, prelijepa, bilo u proljeće, ljeto ili jesen - lijepa baš kao i cijela nasa Hrvatska.